

Bir işi ilk defasında iyi yapmıyorsan, ne zaman daha iyi yapacaksın?
-Bir Söz-

Bir işi ne zaman daha iyi yaparız? Rahat zamanlarda mı? Geniş imkanlarla mı? Aslında ikisi bir arada olsa, mükemmel işler ortaya çıkarırız!

Nereden aklıma geldi bu?

Yaptığım işleri ne kadar iyi yaptığımı düşündüm. Bazı işleri ilk defasında iyi yapmak gerekir. Bazılarını sonradan da iyileştirebilirsin. Hatta bazılarını devamlı iyileştirmen gerekir.

Evet, işini *ilk defasında* mükemmel yapmaya çalışmanın bir bedeli var. *Mükemmeliyetçilik* ise önemli bir arıza çeşidi. Eğer *bedel* diye bir kriter olmasaydı, mükemmeliyetçilik doğru bir tavsiye olabilirdi.

Mükemmeliyet isteyenler bunun bedelinden habersiz mi peki?

Mükemmeliyetin bir bedeli *olabileceğinden* habersiz. A nesnesini *yeterliden mükemmele* çıkarmak için ne yapmak gerekecek? Bu bedele değecek mi? Mükemmel ve *yeterli* arasındaki bedel farkı çok yükseğe, bu bedeli karşılamak doğru bir *politika* olmayabilir.

Bizim alanda ise, “yeterli” ve “mükemmel” işler bir de “hız” kriterine göre değerlendiriliyor. Bu durumda *hızlı ve yeterli* işler genellikle *yavaş ve mükemmel* işleri döver.

Giderek bu hale geliyor sanırım. Hızlı üretilmiş sonuçlar, eksik ya da arızalı da olsa, ayrıntılı sonuçlara galip geliyor.

Zamanın ruhunu düşündüğümde, bu gayet normal. İnsanların durup düşünmeye ve ayrıntılarla ilgilenmeye zamanı yok. Hayat çok hızlı ve ne yapacaksak yapıp gitmek niyetindeyiz. Uzun yazıları okuyacak zamanımız yok mesela. Uzun hikayeleri okuyacak.

Peki zamanın ruhu *hız* mı?

Hızdan çok *acele*.